

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XI. De Plus-petitionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

qui respectu causæ legitimorum Natalium, utpote dependentis à valore Matrimonij, est incapax, is debet interim supersedere in cognitione causæ principalis, dum causâ incidens Natalium coram Iudice Ecclesiastico fuerit cognita & decisa. c. 5. §. 7. qui filij. Vide dicta Tit. IV. n. 7. 8.

5 Dico 4. quando neutra quæstio proposita dependet ab altera in sui cognitione & decisione, sed ambæ se invicem compatiuntur, præferenda est major minori. Ita sentire nos jubent l. 45. ff. de Judic. §. l. fin. C. de ord. Judic. Sic prius cognosci debet de causâ Criminali, quàm Civili, prius de causâ proprietatis, quàm servitutis, prius de causâ spiritali quàm temporalis.

6 Quæres, an etiam de majori causâ prius pronuntiari debeat, antequam cognoscatur de minore? R. 1. Si ab Actore utraque causâ proponatur, in ejus arbitrio est, utram prius tractari & absolvi velit, ut colligitur ex l. 1. C. de appellat. si autem non utraque ab Actore, R. 2. si una principaliter & altera incidenter solum deducta est in Judicium, Iudex utramque simul terminare potest. l. 3. C. de ord. Judic. R. 3. si utraque principaliter est deducta, de majore prius pronuntiandum insinuat l. fin. C. eod. & docet Farinac. p. 3. Crim. q. 10. n. 59. citans multos alios. R. 4. si utraque est ejusdem rationis, v. g. utraque Criminalis (vel utraque Civilis) una tamen major alterâ, supersedendum rursus esse in minore, donec discussa sit major, docet idem Farinac. n. 64. Si utraque sit æqualis, simul utraque tractanda & terminanda videtur, sed ita, ut semper in cognitione & prolatione sententiæ præferenda sit, quæ prius fuit proposita. arg. l. 29. ff. de Judic. §. c. 54. de R. l. in 6.

TITULUS XI.

De Plus-petitionibus.

SUMMARIUM.

1. Quatuor modis plus peti ab Actore potest.
2. Quid Juris, si dolose plus petat re, causâ, loco.
3. An tali casu licitum sit Reo negare totam petitionem.
4. Quid si plus petat tempore?
5. Plus petens quando excusetur à pœnis.

1 Sciendum. Cùm inter alias quæstiones, quas Reus objicere potest Actori, sit etiam hæc, quod Actor in libello suo plus æquo seu nimium petat, de plus-petitione hic agitur, quæ nihil est aliud, quàm inordinata postulatio Actoris, aliquid ultra debitum in Judicio exigentis à Reo. Plus autem peti potest quatuor modis: re, tempore, loco, & causâ. §. 33. V. plus autem Inst. de Action. c. un. h. t. quos modos comprehendit iste versus: plus petitur causâ, vel tempore, reque, locoque. Fieri potest vel dolo & malitiosè, vel ex justo errore. Re, seu quantitate plus petitur, quando petitur v. g. tota hæreditas, cùm tamen solum debeatur pars: vel petuntur 1000. cùm tamen debeantur solum 800. Causâ plus petitur, quando equus

v. g. determinatus petitur, cùm tamen debitus sit tantum equus in genere, vel disjunctivè: aut quando determinatè petitur domus, cùm tamen debeatur tantum alternativè, vel domus, vel 1000. Imperiales. Differet hic modus à priore per hoc, quod in eo petatur aliquid, quod saltem sub disjunctiōe est debitum, in priore autem aliquid, quod neque sub disjunctiōe est debitum. Tempore plus petitur, quando res petitur ante diem, solutionis præfixam à Lege, aut à promittente: vel ante conditionem impletam. Sicut enim, qui tardius solvit, minus solvere censetur; ita qui petit solutionem citius, quàm tempore præfixo, plus petere censetur. Denique Loco plus petitur, quando aliquid petitur nec in loco initii contractus, vel in quem solutio est promissa, nec in loco, ubi debitor habet domicilium.

Dico 1. Dolosè plus petens re, causâ, loco, secundum Jus Civile recentius condemnatur in expensas litis, in omne damnum, quod sita petitione nimia causavit debitori, in interesse, quod eidem subtrahit, ac insuper in tripulum ejus, quod ob majorem quantitatem (si re plus petijt) libello conventionis comprehensam præstandum fuit viatoribus, id est, executoribus litium, debitori applicandum. §. 24. Inst. de Action. l. 2. C. h. t. Dixi, Recentius; nam antiquiori Jure Civili Actor penitus cadebat causâ. §. 33. cit. pr. Rigor tamen iste perseverat in uno casu (probabiliter in utroque foro, Canonico & Civili) quando nempe non solum plus petitur in quantitate, sed etiam dolosè exigitur cautio à Reo super falsâ quantitate petita. l. fin. C. h. t. De Jure Canonico condemnatio in tripulum probabiliter non habet locum, partim quia de hoc Jure non præstantur sponsulæ, seu salarium vel merces, sed gratis administranda est Partibus justitia. c. 10. de vit. §. honest. Cler. partim quia d. c. un. ubi reliquæ indicantur pœnæ, non fit mentio hujus tripli. Imò, teste Manzio, & Zafio ad tit. de Action. n. 76. in Addit. etiam in foro Civili hodie non amplius est in usu.

Quæres, an Actor plus petente possit Reus absolute negare totam petitionem? R. cum Reus essetuel b. n. 21. affirmativè, propter l. si quis, qui, §. utrum ff. de reb. dubijs. Idem est, si aliqua positio Actoris continet unum verum, & alterum falsum. Ratio, quia Reus negat narrata, ut narrantur, non simpliciter. Unde commendanda est cauta illa litigantium responsio: nego proposita, ut proponuntur. Negat tamen datam doctrinam Bartolus, casu quo petitur nimium in quantitate, v. g. 20 pro 10. quia negans simpliciter totum, negat quamlibet partem (cùm pars contineatur in toto) quod sine falsitate fieri nequit, ut ipsi videtur.

Dico 2. Dolosè plus petens tempore, de utroque Jure condemnatur non solum in expensas, sed etiam in duplicatas inducias, h. e. si debitor prius debuisset solvere intra annum, jam non teneatur nisi post duos annos. per c. un. cit. §. 10. v. hodie autem. Inst. de Except. Alii cum Inno. & Bartolo aliter intelligunt cit. Jura,